

715.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 sierpnia 1927 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin, przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci, którzy odpowiadają warunkom, określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem odbycia wyższych studiów technicznych, zakończonych przepisaniem egzaminami w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 64, poz. 629), względnie zwolnieni zostaną od wymaganego poziomu wykształcenia w trybie, przewidzianym w ustępie ostatnim art. 11 względnie w ustępie 1 art. 115 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy, powołanej do mianowania. Do podań mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studiów oraz dokładny życiorys. Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza, powołana do mianowania, zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W czasie tej służby kandydat winien zapoznać się z czynnościami, należącemi do tej gałęzi służby technicznej w dziale Ministerstwa Reform Rolnych, w której pełni służbę, oraz z manipulacją kancelaryjno-biurową.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka władza, powołana do mianowania, na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej praktykanta oraz opinii komisji kwalifikacyjnej.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza, powołana do mianowania, zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem winien praktykant poddać się egzaminowi.

W razie niepoddania się egzaminowi w ciągu lat trzech od wstąpienia do służby należy kandydata zwolnić ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do władzy, powołanej do mianowania, która orzeka o dopuszczeniu do egzaminu, jego terminie i składzie komisji.

W przypadku, przewidzianym w ustępie drugim § 6, termin egzaminu i skład komisji egzaminacyjnej wyznacza prezes tego okręgowego urzędu ziemskiego, przy którym kandydat ma się poddać egzaminowi. Wyznaczanie terminu egzaminu następuje przytem na wniosek władzy, orzekającej o dopuszczeniu kandydata do egzaminu.

§ 6. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy Ministerstwie Reform Rolnych oraz przy okręgowych urzędach ziemskich.

O ile zajdą trudności utworzenia komisji egzaminacyjnej przy którymkolwiek okręgowym urzędzie ziemskim, może Minister Reform Rolnych przekazać egzaminowanie kandydatów z odnośnych okręgów komisjom egzaminacyjnym, utworzonym przy innych okręgowych urzędach ziemskich.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Minister Reform Rolnych ustanawia na okres dwóch lat kalendarzowych listę przewodniczących komisji egzaminacyjnych, ich zastępców oraz komisarzy egzaminacyjnych z pośród podległych mu urzędników.

Jeden z członków komisji egzaminacyjnej musi mieć studia prawnicze, dwaj inni zaś członkowie wyższe studia techniczne, zakończone przepisaniem egzaminami. Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania. Kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

§ 7. Egzamin jest ustny i pisemny. Egzamin ustny winien odbyć się najpóźniej w terminie trzydniowym po pisemnym.

§ 8. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu jednego lub dwóch tematów z tej gałęzi służby technicznej, w której kandydat odbył praktykę, wybranych przez komisję egzaminacyjną.

Przy wyborze przedmiotu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł wypracować zadanie w przeciągu sześciu godzin. W żadnym razie egzamin nie może trwać dłużej, niż ośm godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji lub innego wyznaczonego urzędnika.

Kandydat winien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń. Wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innymi osobami jest niedopuszczalne.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczkowanie.

Egzamin pisemny odbywać się może równocześnie z kilku kandydatami.

§ 9. Przedmiotem egzaminu ustnego jest:

1) dokładna znajomość ustaw i przepisów, mających zastosowanie w odnośnej gałęzi służby technicznej w dziale Ministerstwa Reform Rolnych;

2) znajomość tych części ustaw i przepisów, które mają związek ze służbą techniczną w dziale Ministerstwa Reform Rolnych, jak ustaw i przepisów katastralnych, hipotecznych, leśnych, wodnych, drogowych i innych;

3) znajomość ustawy konstytucyjnej i przepisów o państwowej służbie cywilnej;

4) ogólna znajomość ustroju i zakresu działania władz i urzędów państwowych i samorządowych;

5) ogólna znajomość zasad kancelaryjno-manipulacyjnych.

Prócz tego winien kandydat przy egzaminie ustnym objaśnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem osobno i nie może trwać dłużej niż dwie godziny.

§ 10. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za nieudane, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „nieodstatecznie”.

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry”, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „nieodstateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie nieodstatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż pół roku, nie dłuższy zaś niż rok.

W razie ponownego nieodstatecznego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno i należy kandydata zwolnić ze służby.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Ostatni daje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, pytania egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddańia się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią tego urzędu, przy którym komisja została ustanowiona.

§ 13. Kandydatom, którzy nie pełnią służby w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i zwrot kosztów podróży.

§ 14. W wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów na wniosek Ministra Reform Rolnych może zwolnić poszczególnych kandydatów na stanowiska, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, w całości lub w części od egzaminu praktycznego, ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.

§ 15. Urzędnik mianowany do odwołania (pro wizoryczny), zajmujący stanowisko techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych, na wypadek zamiaru mianowania go na stałe może być zwolniony od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył przynajmniej rok na tem stanowisku, winien być jednak poddany egzaminowi praktycznemu według postanowień niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie do niego zastosowane postanowienie § 14. Przepis powyższy stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (poz. 715).

L. protokołu egzaminacyjnego.

Ś W I A D E C T W O .

Pan
(charakter służbowy)
podał się w dniach

na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 715)
egzaminowi na stanowiska techniczne w dziale
Ministerstwa Reform Rolnych i złożył go z wyni-
kiem

.....dnia.....192.....r.

(Pieczęć)

Komisja egzaminacyjna przy.....
.....

Przewodniczący komisji:

Komisarze egzaminacyjni:
.....